

Հրատարակի ամիսց երկու անգամ .
Խորագրութեան տեղին է .

Զերւանիա , Եսայեան լոեծարքոյ .

Պ . Յ . Գ . Գրիգորիմ գրառաննը :

Պօշա . Ծննդեբանական Բնագարանը .

Անձնագիր Խանի թի . Յ .

Անձնագրոյ Վարդան ազգ Փափացեան

Պօշի փոցոց Խանի թի . Յ .

Փափացեան ազգանուն անձնագիր

Խանչեանի պատճեան .

ՀԱՅՈՎԱՐԴՈՒՄ

ՎԻՊԱՍՆԱԿԱՆ , ԱՐՈՒԵՍՏՔ ԵՒ ԶՃԱՄԱԽԱԼԵԱՅ

ԽՄԲԱՑԳԻՐ . ՏՆՈՒԻՆ . - ՍԱՐԳԻԾ ՓԱՓԱՉԵԱՅ

Ա Բ Ա Ձ Բ Ե Շ Ջ Ա Ն

Գ. Ամիրէ , Պ . Շահարք Ա շիլովեան .

Հանգիստ շրջանի մեց ամիս է .

Լ շմիրի նամար գին Յ արձ . մէծիս :

Աւրիշ բացարներ . Յ ու իւս մէծիս :

Հանգիստ շերտերեալ որ եւ . իցէ

նամար պիափ ու ցցուք ու . Ասրդին

Փափացեան

Փափացեան շնչարուան նամար շնչ-

գաւանի . իր :

Ե Օ Դ

Անմահ անուան տէր Պ . Ը է յ ք ս փ ի ր ի թ ա տ ե ր կ ու թ ի ւ ն ե ր ը շ ա տ ա ն զ ա մ թ է Ե ր ո պ ա և և թ է Ը մ բ ի կ ա տ ե ս ա ծ , և ա ն ո ն ց ի ն չ կ ե ր պ լ ն դ ու ն ե լ ու թ ի ւ ն ու ն ե ն ա լ ու ն ա լ ա ս ա տ ե ս ը լ լ ա լ ո վ , շ ա տ ո ն ց կ ը բ ա զ ձ ա յ ի , ո ր մ ե ր ա զ դ ն ա լ ա յ ս ե ր ե կ լ ի չ ե ղ ի ն ա կ ի ն զ ր ու թ ե ա ն ց ծ ա ն ո ւ թ ը լ լ ա ր , ո ւ ա ն ո ն ց թ ա ր դ մ ա ն ո ւ թ ի ւ ն ն ե ր ը ո ւ ն ե ն ա ր , ո ր ո ւ ն թ է . ո չ ի ն և թ է ի մ ա ս տ ե ր ու ն վ ր ա յ ո չ մ ի ա յ ն ի ր հ ա մ ա զ ի ն ե ր ը կ ա պ շ ի ն , ա յ լ և օ տ ա ր ա զ գ ի Ը ն դ ղ ի ա զ է ա ք կ ը լ մ ա յ լ ի ն , և Ե ր ո պ ա կ ա ն լ ե զ ու մ ը մ ն ա յ ա ծ չ կ զ ր է թ է . ո ր ի ր մ է չ յ ե ղ ու ց ա ծ չ ը լ լ ա յ : Ա յ ս ե ր ե կ լ ի չ ե ղ ի ն ա կ ու թ ի ւ ն ը , ո ր ի ր ժ ա մ ա ն ա կ ի ն շ ա տ մ ե ծ հ ա մ բ ա ւ հ ա ն ե ց , և մ ի ն չ կ ա յ ս օ ր ս գ ե ս ն ո յ ն յ ա ր զ ը և հ ա մ ա ր ու մ ը կ ը կ ր է , ա յ ն ա զ ի ս ի ա ն ց ք ե ր ու ն ի մ է ջ ը , ո ր մ է կ ը կ ա ր գ ա ց ա ծ ա տ ե ն ը , ա ն կ ա ր է լ ի է ո ր կ ա ն դ մ ը չ ա տ ե ն , ո ւ չ ի զ ո վ է ի ր մ ե ծ տ ա զ ա ն դ ի տ է ր

չ ե ղ ի ն ա կ ը , ո ւ չ ե ղ մ ը ո ր կ ը ն ա ա ն ե ն ա յ ի ր ո չ ի ն յ ի ր ա կ ի կ ը զ ա ր մ ա ն ա յ ն ա կ ն ե ս ի ր հ ա ն ձ ա ր ի ն վ ր ա յ : Ը յ ս չ ե ղ ի ն ա կ է ն ե տ ք ե կ ո զ լ Ը ն դ ղ ի ա յ ի բ ր ա ն ա շ ի ն ե ր է ն շ ա տ ք ի է կ ը զ տ ու ւ ի ն ո ր ի ր ե ն ց զ ր ու թ ե ա ն ց մ է ջ ա ն ո ր ի մ ա ս տ ա լ ի ց ա ս ու թ ի ւ ն ն ե ր ը զ ո ր ծ չ ա ծ ե ն ո ւ վ կ ի ա յ ու թ ի ւ ն մ ը չ ի ր ե ր ե ն , հ ր ա ս պ ա ր ա կ ա կ ա ն ձ ա ռ ե ր ու ւ , ք ա ր ա զ ու թ ե ա ն ց ա ւ ե լ ի փ ա ս տ ե ր ու ւ մ է ջ Ը ն դ ղ ի ա յ ի բ ր է , ի հ ա ր ի է Ը է յ ք ս ր ի ր է վ կ ա յ ու թ ի ւ ն մ ի պ ի ա փ ի կ ո ր լ է ո ր ի ր բ ա ն ա փ օ ս ո ւ թ ի ւ ն ը ա ւ ե լ ի ա զ գ ու ւ լ ն է : Ի ր զ ր ու թ ի ւ ն ն ե ր ու ւ բ ա զ գ ա ս ո ւ թ ի ւ ն ը ը ն ե լ ո վ չ չ ե ն ք ի ր ն ա ր ը ս ե լ , ո ր ա յ ս ի ն չ կ տ ո ր ը մ ի ւ ս է ն ա ւ ե լ ի ա զ է կ է , զ ա տ ո ր ու ւ ի ր հ զ օ ր հ ա ն ձ ա ր ը ա մ ն ո ւ ն մ է ջ կ ը փ ա յ լ ի է , և ա մ ն ո ւ ն մ է ջ գ ո վ է լ ի է , ո ւ ա մ ե ն ա ս տ ի ձ ա ն ի մ ա ր գ ո ց յ ա ր մ ա ր բ ա ր ո յ ա կ ա ն ը ո ւ ն ի : Ը ս ա ն կ հ ա ն ձ ա ր ա յ ո ր մ ա ր պ ա ն կ պ ո ր ծ զ ա շ ա կ ը ա ն շ ո ւ շ ա տ ա զ ա ն դ ի մ ե ր ա զ ի ի Ը ն դ ղ ի ա յ ի ե տ ք , բ ա յ ց պ է տ ք է ր ո ր լ ե զ ու ի ն տ ե ղ ե կ ու թ ի ւ ն չ ո ւ ն ե ց ո վ ա ց ա ս ա լ ի ը կ տ ա ք ր ք ր ու ւ

թիւնը լեցնէինք թարգմանելով զան, որուն ոք մինչեւ հիմայ դեռ աղջայինք ձեռք զարկած չէին, բայ ՚ի Ա. Կ. Տէտէեանէ որ բարութիւն ունեցաւ մատակարարելու մեզ Ու ենեաթիկի վաճառականին թարգմանութիւնը, զսր ինչպէս որ ըսած եմք պիտի լմացունեմք առաջին շրջանուս մէջ, և երկրորդուս մէջն աւ պիտի տպենք Հռոմէոս և Շուլէթան, և ետքը Համբէթը, և հետզէետէ միւսները: Այս հեղինակին շատ կտորները յիշեալ աշխատակիր թարգմանիզը արդէն թարգմանած ունի, որոնցմէ Կատակերգութիւն Ախալանացը 1853ին Արփի Արարատեանին մէջ կը տպուէր նէ ալ, չեմք զիսեր ինչ պատճառաւ կիսատ մնացած էր: Ու զետէ զեր որքան ուսումնասէր աղջայինք ինչ թարգմանութիւններ ունին, և քաջալերութենէ կամ միշոցներէ զուրկ՝ իրենց դրութիւնները փոշիներու մէջ կը փոտին, ու ցեղալեր կը ըլլան. եւ Շէրքսրիրի պէս հեղինակի մը թարգմանութիւնը մեզք եղած ըլլար պիտի անտիպ թողուլը: Աւրիշ անդամ սոյն թարգերգակ բանասակեղծին կենաս գրութիւնն ալ կը ներկայացնեմք:

ԸՆԴԱԿԱՆ ԱՎԱՐԱՐՈՒՄ

ՎԵՆԵՑԻԿԻ ՎԱՃԱԲԱԿԱՆ Է

Վարունակութեան (1):

ՏԵՍԱՐԱԿՈՒՄ Գ.

ԱՀԱԿՈՒԿ - ՓՈՎՔ Ի՛Հ:

ՀԱՅՈՐ, ՍԵՐԱԿՈ, ԵՐԵՎԱՆԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՅԱՀԱՅ:

Վայ. Բանասակետ, աչքի վրան բո՞նէ: — Ինձմէ զ թութիւն մի փնտուէք: — Ասիկա այն իննիթն է, որ ձերաբար ստակ փոխ կու տար: — Բանասակետ, վրան հոգ տար:

Ան. Քիչ մ'ալ իս մակի ըրէք, հոգիս, Շայուլք:

Վայ. Այս իմ գաշինքս կ'ուզեմ. իմ գաշնցոյ գէմ. բան մի զրուցեր. ալ գաշինքս առնելու երդում - ըրէք: Դուն, առանց պատճառի իս շուն կը կանչէիր, հիմայ որ շուն եմ՝ զզուշացիք ժանիթս: Դուքսը ինձ արդարութիւն շնորհել պէտք է: — Կը զարգմանամ, չպիտու բանասակետ, քու իննիթութեանդ վրայ, որ իր կամքն ըրէք:

(1) ՏԵՍԱՐԱԿՈՒՄ 10:

Հետը դուրս ելլար:

Ան. Կաղաքնեմ, մտիկ ըրէք, նայեցէք բնչ պիտ ըսեմ:

Վայ. Այս իմ գաշինքս կ'ուզեմ, ես քու խօսքդ մակի չեմ լներ, ես իմ գաշինքս կ'ուզեմ, անոր համար ալ բերանդ մի բանար: Աս, խելօք ու աչքերէն տրութիւն թափող իննիթ չեմ կրնար ձեւանալ, որ Տրիստոնէի մը բարեխօսութեանց վրայ՝ զլուխս թոթուեմ, մեղնամ, հառաչեմ, ու ներեմ: Ատեսու մի դար, երկայն խօսք չեմ ուզեր. ես իմ գաշինքս կ'ուզեմ:

Ան. Օմաղ բանն երթայ, ալ փուռա-տեղը աղաւանք ընելով ետեէն չի պիտ երթար. կեանիքս առնել կ'ուզէ կոր, ես իր մաքը զիտեմ: Վատանգամ շատ մարդիկներ իր անիրաւ չարութեանց սահանջմունքներէն աղաւացիք քանի որ ինձի թաշիանձելու կու զային, աչա անոր համար է որ կ'ատէ զիս:

Վայան. Բայց հաւատաի եմ որ դուքսն անոր անիրաւ կերպով պահանջած տուղանքը բնաւ չի պիտի շնորհէ իրեն:

Ան. Դուքսը օրէնքին ընթացքը չիկրնար այլայլէ: Ինչու որ, թէ որ Վենետիկի մէջ օտարականաց մեզի հետ ունեցած գիւրութեանց համար պահանջմունքը հերքէ՝ կառավարութեան արդարութեանը շատ պիտի դուշած ըլլայ, քանի որ քաղաքին շահը և առուտաւրն առէն աղզերէ կախումն ունի: Երթանք, երթանք, այս նեղութիւնները և կորուսանիրը այնքան ընկճեցին զիս, որ կարծեմ վաղը իմ արկենարը ու պարտատիրոջն հաղիւ թէ կարող պիտ ըլլար լիպրա մը միտ մատակարարելու վրայէս: — Քալէ՛, բանասակետ, երթանք: — Աս կ'աղաւեմ միայն զԱսաւած, որ Պատանիօն զայ՝ ու աեսնէ որ իր պարտքը կը հատուցանեմ կոր, ու անկէ աք բան մը հազ չեմ ընէր:

Կեւառ:

ՏԵՍԱՐԱԿՈՒՄ Գ.

ՊԼԵՇՈՅ. — Փօրմէիսի տան մէջ անեակ մը.

Փօրմէս. Եւրոպ. Լուսածու Շնչարակ և Պլեշոյ:

Ան. Տիկին, թէ պէտ և ձեր երեսին կը զրուցիմ, սակայն զ իսցած ըլլաք որ Վատուածանման բարեսրութեան աղնիւ և Ճշմարիտ մտածութիւններն ունիք, որն որ աւելի աղդու կ'երեայ՝ ձեր իշխանին բացակայութեան ատեն առ կերպով վարուելպիդ: Բայց թէ որ զիտնայիք, թէ որու է այս ցուցուցած պատինիդ, մեքան վեհանձն ապնուականի մ'օդնութեան կը համարիք, ու որքան սիրելի

Փօրմ. Հիմ՝ ագ ինչ հարցմունք կ'ընես կոր.
Հաղա անառակ թարգման մը լսեր նէ ըստադդ. ուս-
կայն եկնւը, քեզ իմ բալոր ողջաձեներս իմացնեմ
երբոր կառքին մէ չ կը մոնենք, որն որ պարաէ զիս
գուսը մեզ կ'ըսպասէ. վասնորոյ շնտա ընենք, քը-
սան մզն տեղ ունինք երթալու այսօր:

ԿԵԼԵԿ.

ՏԵՍԱՐԱՆ Ե.

“Այս տեղը - Պարաէդ ճը:

Լօնցու և Շեսւրա իւ ժամ:

Լօնչ. Այս հաղա, անջուշ. — ինչու որ,
կ'ընայիք, հայրերուն յանցանքը զակաց վրայ
կ'անցնի կոր. անոր համար, ձեզ արձակ - համար-
ձակ կը զրուցեմ որ ձեր վրայ վախ ունիմ. Ես ըւ-
րամանցդ հետ միշտ համարձակ էի, անոր համար
հիմայ ալ եղած բաներուն վրայօք իմ սրտիս ցաւը
կ'իմացնեմ կոր ձեզ: Ուրեմն, ուրախ կեցիք. ինչու
որ, Ճշմարիս կ'ըսեմ, կարծեմ որ բաներնիդ բու-
սած է: Բայց այսու ամենայնի միայն մէկ պղտիկ
յոյս մը կայ որ ձեզ աղեկ կինայ ընել ու ան ալ
դրեթէ չնչին յոյս մ'է:

Շեսի. Ո՞ր յայսն է, կ'աղջեմ:

Լօնչ. Տէր ողօրմած Աստուած, դուք յու-
սու պէտք էք որ հայրերնուր ձեռք չանցաք, և թէ
Հուկին աղջեկը չեք:

Շեսի. Իրաւ որ այդ չնչին յոյս մ'է եղեր,
անոր համար մօրս մեղքերը վիզս պիտ, ըլլան:

Լօնչ. Անշուշտ, անոր համար վախնամ որ
թէ հօր և թէ մօր անէծքն առածէք. աշա այս-
ովէս, երբոր ձեր Աքիլլս հօրմէն կը փախչիմ, ձեր
Քարիստիս մօր ձեռք կ'ինամ. աղէկ՝ բայց դուք
երկու կողմն ալ դացեր ինկեր էք:

Շեսի. Խորիս կ'աղջատէ զիս, ինք իս Քրիս-
տոնիայ ըբառ:

Լօնչ. Իրաւ կ'ըսէք, այդ աւելի զէշ է ը-
րեր լուկէք նէ. մնք Քրիստոնեալքո առաջ բաւկան
էինք, այսինքն՝ որքան որ շատ ըլլայինք, մէկը
մէկալին կ'օղնէք ու կ'ապրէինք. բայց առ Քրիս-
տոնէութեան դարձը՝ խոզերուն զինը պիտի բարձ-
րացնէ, քանի որ խոզի միս ուտողները շատնան,
կամաց - կամաց ալ ածիանոցն ածուի. Լեցնելու ըս-
տակիս պիտի չօգտէ:

Լօնցօ իւ ժամ:

Շեսի. Հիմայ ինտոր ես, Լօնչելո, էրկան
ըսեմ այդ զրոցածներդ, աշա կուգայ կոր:

Լօնչ. Գիտե՞ն Լօնչելո, որ շատ - չանցած

իս նախանձ պիտ՝ ընես, թէ որ ասանկ կնաջու հետ
դաղսուկ - մաղսուկ խօսակցիս:

Շեսի. Զէ, մեղմէ մի վախնար, Լօնչենցո,
ագ ինձմէ ու Լօնչելոյէն հեռու բան է. ինձ պար-
զաղէս կը հասկցնէ կոր, որ թաղսթիւն չի պիտի
զանամ երկինքը, Հուկի մ'աղջիկ ըլլալուս. ու
ձեզի համար կ'ըսէ որ հասարակութեան մէջ - մէկ
բարեսէր անգամ մը չէք. ինչու որ, Հուկաները
Քրիստոնէութեան դարձնելով՝ խոզերուն զինը կը
բարձրացնէք կոր:

Լօնչ. Ես՝ հասարակութեան ինչ պատասխան
տալուքս, քու սե զերիին փորը կշացնելուդ. հա-
մար տալուքէդ տեելի աղջի զիտեմ. Խափշիկը
ուռեցած փորովը աչքիդ առջե կեցեր է, Լօնչելո:

Լօնչ. Ծատ է, թէ որ Խափշիկը իրաւուն-
քէ աւելի բան մը սեպուի, բայց թէ որ պարկեցս
կնիկէ մը պակաս բան մ'է՝ Ճշմարիսը, իմ ինչ
կնիկի կարծածէս աւելի բան մ'լուի է:

Լօնչ. Ինչպէս աշխարհքին երեսը ամէն մէկ
ինքնթ ինքղինք ձեացնելու կարող է: Կարծեմ որ
իմաստութեան ամենէ լաւազոյն շնորհքը՝ շուտ մը
լուռ կենալն ու շատախոսութիւնը միայն թութա-
կաց քով յարգ ելի կարծելն է: — “Եկ'ըս կորի,
զարշէլի ըսէ թող Ճաշու պատրաստուին:

Լօնչ. Պատրաստ են, աէլ իմ. ամէնքն ալ
ախորժակ ունին:

Լօնչ. Ազնուամնծար տէք, ինչ ծակաչք լու-
թի ես զիտեմ. քեզ կ'ըսեմ, զնա ըսէ զոնէ
թող Ճաշը պատրաստեն:

Լօնչ. Ուրեմն, աշնուական, զնա սեղանը զիր:

Լօնչ. Զէ, աէլ իմ, չեմ գներ, ես իմ
պարտքը զ իտեմ:

Լօնչ. Տակաւին վլա ընելու պատճառ փընտ-
ուէ. բուլոր խելքիդ հարսաութիւնը հիմայ մէկ
վայրկենի մէջ կրնան ցուցնել: Վ'աղջչեմ, խօսք
հասկցողի սէս խօսք հասկցիք: Ծնկերներուդ քով
դնա, ըսէ որ սեղանը զնեն, կերտկուրը լեցնեն,
ու հիմայ մենք ալ Ճաշու պիտի զանք:

Լօնչ. Հա՛, սեղանը կ'ըսէք, աէլ իմ, հիմ-
այ խօսյն կը գրուի. կերտկուրը, կ'ըսէք, աէլ
իմ, հիմայ խօսյն կը լեցնեն, Ճաշու զալու համար
ալ կ'ըսէք նէ, աէլ իմ, այն ձեր հրամանոցը
տէրութեան կամքէն կախեալ՝ լու ձեր հրամանոցը
տէրութեան կամքին զիտնալու բան է:

Լօնցօ իւ ժամ:

Լօնչ. Ո՛չ անզին խոչեմութիւն, բնաոր
խօսքերը ետեւ բերնէն թափելու ետին չէ

հազար տուղաթ ընդունելէս աւելի, դիումը մսին ծանրութիւնը ձեռք - բերելը կ'ընտրեմ նէ. ատոր պատասխան չեմ տար. այլ, կ'ըսեմ որ իմ սրաիս կամքն այնպէս կը հաջի կոր: Այս պատասխան կը սեպէք, թէ որ ըսեմ, որ գիշուք թէ ինք տանս մէջ դանսած մուկ մ'է որ տակնուվրայ կ'ընէ ու տասը հազար տուղաթ իսկ աչքէս հանելով կու տոյի որ թունաւորին զան: Ի՞նչ. այս պատասխանս բաւական չէ. կան մարդիկ, որ խոզերուն որոջտար չեն սիրեր. ուրիշներ ալ՝ որ կատու մը տեսնեն կը խենթենան. և ուրիշներ ալ՝ որ երրոր տիկ նուագարանին քթէն ելած երդը լսեն՝ ջրվաթնին չեն կրնար բոնել. որովհետեւ նախապաշարմունքը, կրից տիկինը՝ իր հաջած կամ՝ չի հաջած բաներուն նորելունկերուն վրայ կը տիրէ. հիմակ ձեր պատասխանին դանք: Բայ որում հաստատ իրաւոնք մը չի կայ յայտնելու. թէ, ինչու համար մէ կը երեմկոտղ խոզին չի կրնար տանիլ. ինչու համար մէկ ուրիշն ալ, անվաս հարկաւոր կատուին չի կրնար համբերել. և միւսն ալ՝ ուռեցած տղկին չի կրնար հանդուրժել. բայց բռնութեամբ՝ պէտք է որ ասանկ անխուսելի ամօթոյ մը հաջութիւն տայ, ինչպէս որ վիասէ ինքնի ալ վիասուած ըլլալուն: Այս պատէս ալ ես չեմ կրնար ուրիշ երաւունք տալ, և ո՛չ ալ պիտի տամ, բաց ՚ի Անթօնիոյի վրայ ունեցած շատոնցուլնէ ՚ի վեր տաեւ լութենէն ու անեսակ մը զգուումն, որովք աչա տանիկ իրաւակորոյս պահանջմունք մը կ'ընեմ իրեն դէմ: Հիմայ առիք պատասխանս:

Պատաս. Ադ պատասխան չէ, անկարեկիր մարդ, որով կարենաս քու անդթութեանդ սաստիութիւնը անմղագեր ընելու:

Կայ. Ես պատասխան տալով՝ քեզ հաջութիւն բաշխելու դաշնիք ըրած չեմ:

Պատաս. Մարդիկ կ'ըսպաննեն իրենց չախուած բոլոր բաները:

Կայ. Մարդ՝ իր սպաննել չուզած բաները կ'ատէ:

Պատաս. Ամէն մէկ վիաս առաջին անդամ աշխելութիւնը չէ:

Կայ. Ի՞նչ. կ'ուղէի՞ր որ օչ մը քեզ երկու առ անդամ:

Ամբ. Կ'աղաչեմ, մտածեցէք որ Հըէի հետ կը վեճաբանիք կոր: Աւելի աղէկ է որ երթուք ծովելերքը կայնիք ու անհաւու մակընթայութեան հրամայէք որ իր սովորական բարձրութիւնը ցածցընէ. աւելի աղէկ է որ զայլի մը հետ նստիք վիճաբանութիւն ընէք, թէ ինչու համար զառը ուղարիք պէս մայել կու տայ, աւելի աղէկ է որ

լեռներու եղեիններուն արդիլէք՝ որ զադաթնին չերեցնեն ու շշնչիւն չի հանեն, երբ երկնից սամափիկ հովերէն տարութերած են. քան թէ աշխատիք՝ իր Հըէական սիրտը (ու անկէց աւելի կարծր բնչ կայ) փափկացնելու: — Ուրեմն, կը թախանձեմ, ալ իրեն հետ խօսքի մի դաք, ու ամկէ անդին միջոց մի փնտուէք, այլ, թողուցէք որ հակիրք ու պարզ վայելութեամբ մը գատաստանս տեսնուի, ու Հըէայն իր կամքն ընէ:

Պատաս. Իրեք հաղարիդ աեղ՝ ահա քեզ վեց հաղար տուքաթ:

Կայ. Թէ որ վեց հազար տուքաթին ամէն մէկ տուքաթը՝ վեց մաս ըլլար, ու ամէն մէկ մասը մէկ տուքաթ՝ ես զանոնք չէի ընդունէր, ես իմ գաշինքու կը պահանջէի:

Պատաս. Ի՞նչես շնորհիք կրնաս յուսաւ մեզ մէ, թէ որ մէկ համ մըն ալ չես շնորհեր:

Կայ. Թէ որ մարդու մը չեմ վկասեր նէ, որ պատաստանէն վախ կ'ունենամ: Իսուք ձեր մէջը ծախուած շատ զերիներ ունիք, որոնք, ձեր էշերուն, չներուն, ու զաստաներուն պէս՝ տաժանելի ու զերելայել աշխատութեանց մէ չի խոնչեցընէր, ինչու որ զանոնք ծախուած առաջ էք: — Ես ալ ձեղ ըսեմ, աղատեցէք զանոնք, ձեր ժառանգներուն հետ կարեցէք զանոնք. ինչու համար բեռի ատկ կը բարնին. անոնց անկողիններն անձինք ակէս փափուկ շինեցէք. անոնց քիմքն ալ թող ձերինին պէս համեղ կերտկուրներուն ախործութիւնն առնէ: Բայց պատասխան պիտի տաք եղեր, այն զերիները մերն են. — ես ալ ան տաեն ձեղի պատասխան կու տամ: Լիսլրա մը միուր զոր կը պահանջէմ՝ պինտ սուղ ծախուած եմ, ան իմունէ, ու պէտք է որ ձեռք բերեմ, թէ որ կը մերժեք՝ ափսոս ձեր օրինաց: Վենետիկի հրամանագրոց մէջ զօրութիւն չիկայ: Այս գատաստանի համար կայներ եմ, պատասխան տուէք. գատաստանս պիտի նայիք:

Պատաս. Խշխանութիւնն վկայ՝ ես այս պաշտօնէն կը հրամարիմ, միայն թէ քաջ և հմուտ պէլլարիօ գատաւորը, որու մարդ հանած եմ որ զայ այս գատաստանը կտրէ՝ այսօր հոս դանուի:

Ապար. Վեհանակացնելու տէք, հոս տեղս գուր սը Փատուայէն հիմա եկած պատղամաւոր մը կեցերէ, որ քովը յիշեալ դատաւորէն նամակներ ունի:

Պատաս. Բերէք նայինք նամակները. պատղամաւորը հոս կանչեցէք:

Պատաս. Ինքպէնք մաւրեր, Անթօնիօ, ինչ կ'ըլլար կոր մարդ, սիրտ վրադ բանէ գեռ. ինձի համար կաթիւ մ'արիւն կորսնցնելէդ առաջ

ԱՐՈՒԵՍՏՈՎ

Տաղամաճիներուն գործածած վէրնէծը լնելը է իւրու:

Առ 600 տրամ շէլլաք, 63 տրամ ծիթ, և
850 տրամ զինէողի (90 աստիճան), ամէնը մէկ
լուծէ առանց տաքցնելու, երբեմն երբեմն չալսա-
լամիշ ընելով, առ վէրնիճը Ֆրանսայի փայլունու-
թիւն տուող կը կոչուի: Ասոր հման վէրնիճ մըն
ալ կը շինուի տուաւել տկար զինեողի դործածե-
լով, որ կազմարարները դրքերուն կաշիները կը
վէրնիճառան:

Պլասիերահանաց գործածած վէրնէծը լնելը է իւրու:

Առ 600 տրամ ծիթ, 330 տրամ ծեծուած
ապակի, 5 օխայ զտուած թիրէմնիթի, լից ասոնք
10 հօխանոց քարե կամ թէնէքէ բուխալի մը մշջ,
բերանը աղէկ մը զոյէ, ու հաստատուն տեղի մը
վրայ կլուորէ առաջ և եաւ բաւական սաստիկ ու
ժով մինչև չորս ժամ, երեսը ամէն ծիթն լուծուի,
ուրիշ բուխալի մը մշջ սիւզմիւշ ըբէ թիւլունով
մը և թուլտուր որ տուրուլիշ ըլլայ: Ասիկայ
պէտք է 6 կամ 9 ամիս մնայ դործածելէդ տոաջ
որ առաւել խօյի և պայծառ կ'ըլլայ ու զերազանց
վէրնիճ մըն է:

ԱՅ ՀԱՄԱՊԱՏԱԽՈՅՆԻՄ

Վարդ հանդէս . Կ. Պօլիս: Շնորհակալ
եմ ձեր առելափէ հրատարակող մաւնեատիկութենէ,
որով իր հետաքրքիր ընթացասէր բաժանորդներո
պիտի շացնէք. բայց ձեր աւետափիւր մաւնէտի-
կութիւնը պէտք էր դիտնալ որ Արածմիս չի պիտ'
ուղէր երբեք որ ուխտած կուսութիւնս պղծուի:

— Գուշ Պօլիս թուալլի: Կ. Պօլիս: Ար-
տուափ գէմքդ հիւանդութեան նշան չունէր: Վախ
խեղջ թուուչնիկ. ափսոս. վայզերիկ թուուչնիկ,
անցաւր եղիցի իշլը-ի գուշ լուսնիդ, կը բաղ-
ձամ որ հոյրուտ ալլը և խառնախնիդ ալ չի պա-
տահիք որ պատախանը շուր զրէք: Յաւերժահարս
անունը միշ յափշտակէք, ան իմս է. մէ որ ձեր
ընթացքին յարմար անուն կը փնտոէք՝ խխունջ
գրէք որ ծանր կը քալէ:

Արդոյ խմբադիր.

Հետազայ տողերը բարեհաճիք ձեր հան-
դիսի միջնաւ հրատարակել:

“ Այսուպակեան Արժամադանի թանդարանը քըն-

նելով՝ յանկէն շատ դրեեր պակաս զտանք, անոք
բարեկարդ և յառաջադէմ ընթացքին համար կը
ծանուցանեմք Օմիւնիոյ բարեմիտ հասարակու-
թեանը որ 1845 ին հրդեհէն ի վեր ցիր ու ցան
եղած և թէ այն միջոցէն եաւ նոյն թանգարանէն
կարգայուելու համար փոխ առնուած զրքերը, ո-
րու քոլ որ կը դանուի, բարեհաճիք վերադարձնել,
ինչպէս որ քանի մը ամիսէ հետէ շատերը ձեռքեր-
նին զանուած զրքերը բերին յանձնեցին:

Թանդարանի զրքերուն հարվաւորութիւն ու-
նեցողը՝ կրնայ ամեն օր առաօտուն ժամը 8 էն 10
և կէսօրէն եաքը ժամը 4 էն մինչ 6 թանդարանի
դաւ և իր ուղած զիրքը խնդրել և հան կարգալ”:

ԶԻԴ-ՆԻՒ 14 Տարի 1862

Անդամք Ուսումնական Խորհրդոյ

Ատենապետ, Գ. Գ. Պուշտալուրեան.

Ատենադպիր, Սուեդ Յ. Տապելեան.

Ապ. Ա. Շլամարայիսեան.

Ա. Գուշլիւսան.

ՅԱՅԻՆԴՐ

Մայիս 12. Տիկին Մակես Դեւեան:

աղու.

” 18. ” Սարգիս Յ. Պէտրեան:

”

” 19. ” Սարգիս Յակոբ Գետրոսեան:

”

ՄԵՀՐ

Մայիս 16. Սարգիս Ստեփանեան հալած.

” 20. Գայիսէ Ջամանեան,

~~~~~

ՃԻՇԴ ՄԵՄՈՒՆԵ ԵԼԸ

ԱՅ ՀԻՇԴ ՈՅՈՒԱՅ

ԼԱՐԲՐԵՑԲԱ ՊՈՐՃԱ

Թիգիդ. Ի Գլուկ. Տ. Յ. Տէֆելին

Քառամազ 48 երեսով. գին 1 ֆրանք:

Այս գեղեցիկ թարգմանութիւնն ալ կը յուսումք աղ-
դանոց առ ալ ոչ նուազ լնդունելութիւն պիտի գտնէ, ար-
դէն ուսումնական թարգմանչներ ըրած ուրիշ թարգմանու-
թիւններէն:

ԿԸ ԾԱԽՈՒՒ

Իշլիք Տէմէկան Տպագրատունը:
Պօլիս Պարմ Յ. Մարգարեանին գրատունը:

ԶՄԻՇՈՒՒ

Ի ՏԱՄԱՐԱՆԻ ՏԵՏՈՒԱՆ